

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3606/2019

03.10.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Лепојевић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1761/18 од 06.06.2019. године, у седници већа одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1761/18 од 06.06.2019. године тако што се одбија жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 839/18 од 10.09.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 839/18 од 10.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Основног суда у Прокупљу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да у корист тужиоца, на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 17.04.2015. године до 18.02.2016. године, уплати доприносе надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања и то на појединачне новчане месечне износе наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1761/18 од 06.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и пресуда Основног суда у Прокупљу П 839/18 од 10.09.2018. године потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о

трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања везаних за трошкове поступка, с обзиром да постоји неуједначена судска пракса по овом питању.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је одлучено о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепени суд је у целости усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да у његову корист уплати тражене доприносе. С обзиром да је тужилац успео у спору, обавезао је тужену да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара применом чл. 150, 153, 154. и 163. ЗПП, а који се односе на трошкове које је имао за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то: на име састава тужбе (износ од 6.000,00 динара) и за заступање на два одржана рочишта (износ од по 7.500,00 динара), све према важећој АТ.

Другостепени суд је преиначио одлуку о трошковима поступка и одлучио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Наведену одлуку је донео руководећи се начелом економичности поступка, уз образложење да је тужилац у парничном поступку у којем је потраживао разлику новчане накнаде по основу незапослености, који је претходно водио, могао истовремено потраживати и уплату доприноса на исте, а нарочито из разлога што на овај начин прави издатке који превазилазе висину тужбеног захтева.

Врховни касациони суд сматра да се основано ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права и то одребе члана 153. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Према члану 156. ЗПП тужилац ће накнадити туженом парничне трошкове ако тужени није дао повод за тужбу и ако је признао тужбени захтев у

одговору на тужбу, односно на припремном рочишту, а ако се оно не одржава, онда на главној расправи пре него што се упусти у расправљање о главној ствари.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, правилно је првостепени суд одлучио када је обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка који су били нужни и неопходни. Висина тужбеног захтева ниједном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Такође, начело економичности поступка ниједном законском одредбом није прописано као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, а нарочито не у ситуацији када је тужилац у целости успео у спору, док разлог правичности може бити од утицаја на одлуку о трошковима само у споровима из области породичних односа.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је преиначио другостепену одлуку о трошковима поступка и на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка и то на име састава ревизије од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара на основу Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12).

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић